

NASLOV

Tajno srce drveća

DOBNA SKUPINA 6+ godina

CILJ Omogućiti učenicima da razviju odgovarajuće vrijednosti, navike i stavove pri rukovanju novcem. Omogućiti učenicima mogućnost razumijevanja prirode, izvora i upotrebe novca.

TRAJANJE 45 minuta

MATERIJALI Lijepa kutija prepuna sitnih vrijednih stvari (blaga, igračka itd.), jastuci, tepih, madrac (na kojima djeca mogu sjediti na tlu), bojice, markeri, krede, slika lijepog stabla za bojanje.

KLJUČNI KONCEPTI poštovanje prema životu, pažnja usmjerena na detalje, znatiželja, povećano samo-razumijevanje

NAPOMENA Aktivnost je pripremljena prema terapijskoj sesiji narodne priče o metamorfozi, metodi koju je razvio dr. Ildiko Boldizsar.

AUTORI Rogers Személyközpontú Oktatásért Alapítvány, Mađarska

OPIS AKTIVNOSTI

Priprema

Osigurati dovoljno prostora za skakanje i kretanje.

Uvodne informacije

Terapijska sesija narodne priče ima striktnu strukturu koja se temelji na strukturama ceremonije inicijacije.

Glavni dijelovi strukture su:

- Ulazak u prostor narodne priče (tranzicijski, „što ako“ prostor).
- Prilagodba rasprave
- Fokusiranje tijela i uma
- Pričanje priče uvijek bi trebalo biti napamet i pri tome treba zadržati kontakt očima. To znači da se priča mora naučiti. Ne treba je naučiti doslovno, ali suština mora biti prenesena.
- Personalizacija i rasprava
- Napuštanje prostora (zatvaranje)
- Nakon sesije s narodnom pričom nema refleksije

Napomena: Mogu se koristiti sve narodne pjesme i rime koje su lokalne, čak i one koje djeca znaju.

Sljedeći je raspored osmišljen za narodnu priču Tajna srca drveća.

Priprema prostora

Stavite dvije stolice u središte prostora za igru. Oni će predstavljati vrata u bajku.

Postavite kutiju s blagom u sredinu prostora za igru, otvorenu.

Možete staviti slike stabala, možda i zečeva i lisica. Sa sobom možete imati i plišanu lisicu i zeca. Ideja je stvoriti lijep i maštovit prostor za priču.

Ulazak u sesiju narodne priče (cca 5 min)

Zajedno pjevajte dječju pjesmicu i zajedno krenite do vrata. Stanite uz vrata kao njihov čuvar i kažite djeci da uđu šapćući ono za čime u životu trenutno čeznu (To može biti bilo što - igračka, slatkiši, putovanja. Međusobno si ne govore želje, već samo vama). Vi samo slušajte njihove želje i pustite ih da uđu. Kažete im da odaberu jedno ili više blaga iz škrinje s blagom koje predstavlja ono što žele.

Prilagodba (10 min)

„Vidim, svi ste izabrali neko blago. Hoćete li podijeliti s nama, što ste izabrali i zašto?“ (Rasprava. Nije potrebno da svi govore, ali slušanje može potrajati neko vrijeme. Ova vježba omogućuje djeci da se pripreme za priču s blagom.)

Fokusiranje tijela i uma (4 min)

„U redu, podijelite se u parove! Leđa okrenite jedno prema drugome i trljajte se leđima o leđa. Možete to raditi naizmjenično: jedan od vas stoji poput stabla, drugi se kreće, poput malog zeca (kunića) kako bi protrljao leđa na drvo, a zatim zamijenite uloge.“

(Ova vježba ih vraća u tijelo i priprema ih za slušanje priče. Također, ovo je povezano sa samom pričom)

Pričanje priče (5 min)

„Imam i priču u kojoj se mali zec sprijateljio s drvetom. Želite li je čuti? (Oni će reći „da“)

Pričanje priče, bez završnog dijela.

Rasprava (10 min)

„Kako biste završili ovu priču? Što će se dalje događati? Što mislite o likovima?“

Kasnije im možete reći pravi završetak priče, ali nije neophodno.

Uključenost na osobnoj razini (5-10 min)

Podijelite svima sliku stabla za bojanje, zajedno s priborom za bojanje.

Zamolite ih da oboje stablo po želji ili ga nacrtaju i unutar ili oko njega napišu stvari koje su im najdragocjenije.

III: možete ih pitati, jesu li ikada bili su prevareni i kako su reagirali.

Napuštanje prostora

Svi možete napustiti prostor kao zec koji skače kroz vrata - vani su učenici opet djeca.

Napomena. Ovaj prijedlog aktivnosti napravljen je u dobroj namjeri i ponuđen je učiteljima, stručnim suradnicima i drugim edukatorima kao poticaj za poučavanje o financijskoj pismenosti. Pozivaju se učitelji, stručni suradnici i edukatori da predloženu nastavnu aktivnost prilagode uzrastu poštujući stručne, pedagoške, metodičke i didaktičke standarde. Za sadržaj same aktivnosti odgovoran je autor. Forum za slobodu odgoja nije odgovoran za moguće posljedice nastale nestručnim provođenjem ove aktivnosti.

Tajno srce drveća.

(Priča [Allan Davies](#))

Bio je vrući, vrući, vrući dan i Zeko je stvarno patio. Znoj mu se slijevao s rubova ušiju i zadihao se. „Trebam malo hlada“, rekao je sam sebi. „Ako se ne ohladim, rastopit ću se.“

Tako je doskakao (polako) do stabla Baobaba. Stablo je bacalo veliku lijepu hladovinu sve oko debla. Zeki je to stvarno dobro izgledalo, ali bio je pristojan, pa umjesto da je samo skočio u hladovinu, rekao je stablu Baobaba: „Baobabe, mogu li se odmoriti u tvojoj hladovini, molim te? Ovdje je jako vruće.“

Baobab je iznenađeno protresao svoje lišće i rekao Zeki: „Naravno da možeš. Ostani koliko želiš.“ Zeko je skočio u hladovinu ispod stabla i sjeo. Bilo je tako lijepo i hladno. Iznenada se podigao povjetarac i prošao mu kroz krzno... Legao je, ispružio noge i osjećao se puno, puno bolje.

„Hvala ti, Baobabe. Imaš prekrasnu hladovinu. Već se osjećam puno bolje.“

Baobab je protresao lišće, a zrelo sočno voće ispalo je s njegovih grana i palo uz Zeku. Zeko je voće jeo polako, uživajući u sokovima i slatkom ukusu. „Hvala ti, Baobabe. Kako si znao da sam i žedan?“ rekao je Zeko.

Samo je neko vrijeme ležao, uživajući u miru i tišini, ali tada je počeo svrbež. Točno na sredini njegovih leđa, točno na onom dijelu do kojeg ne možete doći, bez obzira koliko se trudili... A znate kako je to. To vas može izluditi. „Baobabe, pojavio mi se ovaj grozan svrbež“, rekao je. „Mogu li se počешati o tvoju koru?“. Lišće se protreslo, a Baobab je odgovorio: „Samo daj, prijatelju.“

Zeko se jako dobro počేశao, trljajući leđa gore-dolje po Baobabovoj gruboj kori... Stvarno je pogodio mjesto... mmmmm... dobro. Lišće se protreslo i Baobab je rekao:

„Ti si prva osoba koja ljubazno rekla 'hvala', pa bih ti zauzvat želio nešto pokazati. Otvorit ću se pa možeš ući unutra, ali moraš obećati da nećeš ništa uzeti.“

„To bi bilo divno“, reče Zeko. „Obećajem da ću biti oprezan i da neću uzeti ništa“

Mala pukotina pojavila se pri vrhu debla Baobaba, a zatim se širila dok se spuštala niz deblo, sve do zemlje. Tada su se dvije polovice debla polako otvorile poput divovskih vrata. Zeko je gurnuo nos unutra... a onda mu je čeljust pala do poda toliko da se gotovo spotaknuo... Skočio je unutra, preko bujne zelene trave. Kroz livadu je prolazio mali potok i blago zlatno svjetlo koje kao da je sijalo odasvuda. Ušao je dublje i vidio gomile svih vrsta voća, zrelog i bujnog... I dalje je bio gladan i pošao prema viđenom, ali onda je stao, sjećajući se svog obećanja. Zatim je ugledao da nešto treperi u travi. Tepih od dragulja, zlata i srebra prostirao se dokle je sezao pogled. Podigao je veliki rubin kako bi ga pogledao, a zatim ga pažljivo odložio, točno tamo odakle ga je podigao. Zaprepašteno odmahnuvši glavom, Zeko je krenuo sve dublje i dublje u srce drveta. Tada je ugledao pulsirajuće zeleno svjetlo. Kad se približio, vidio

je da svjetlost dolazi od smaragda velikog poput njegove glave, koji se nalazio na stijeni.

Bilo je to najljepše što je Zeko ikad vidio te je pun želje pružio ruku prema njemu... a zatim je stao.

„Vidim da si netko tko održava svoja obećanja“, rekao je Baobab. „Molim te, odaberi nešto što bi ponio sa sobom, kao poklon od mene.“ Što uzeti? Zeko je razmišljao o voću i o tome kako je još uvijek gladan. Ali kad bi uzeo voće, pojeo bi ga i tada ga više ne bi bilo. Vratio se draguljima i nakon mnogo traženja, pronašao je vrlo običan zlatni prsten. Podignuo je prsten.

„Mogu li to uzeti?“ upitao je. „To bi bio lijep poklon za moju ženu.“

„Uzmi, a s time uzmi i moj blagoslov!“, odgovori Baobab.

I tako je Zeko požurio natrag, a stablo se opet zatvorilo. Zeko je pojurio kući svojoj supruzi koja je bila apsolutno oduševljena poklonom. Stavila je prsten oko svog repa i šepireći se pogledala preko ramena. Zeko ju je zamolio da obeća da nikome neće reći odakle joj prsten, i pristala je.

Kasnije toga dana, skakala je uokolo, kada je čula pucketanje u uhu. Bila je to gospođa Hijena. „Hee ... hee ... hee ... imaš lijep prsten, lijep prsten ... Odakle ti?“ Isprva gospođa Zeko nije htjela reći, ali gospođa Hijena je bila velika, snažna i vrlo zlobna i nije htjela pustiti gospođu Zeko na miru dok joj nije rekla istinu. Te noći, kad se Hijena vratio kući, supruga mu je ispričala o novom nakitu gospođe Zeko. „Pa? Što hoćeš reći?“ rekao je Hijena. „Hoću reći, ako taj pogrbljeni Zeko može dobiti prsten, ti meni možeš nabaviti cijelo brdo prstenja.“ Hee-hee-hee-hee. Tako da, sutra diži dupe i idi do stabla Baobaba, hee-he-hee ...“

Sljedećeg je jutro Hijena otišao do stabla Baobaba. „Zdravo, stari, kak' ide? Mogu li malo u sjenu?“ Stablo je protreslo svoje lišće i reklo: „Da, naravno, samo daj.“ Hijena je sjeo i neko vrijeme kopao nos. Zatim je rekao: „Hej, ja sam gladan! Gdje je voće?“. Stablo je protreslo svoje lišće, ne govoreći ništa, ali je bacilo plod. Hijena ga je proždru u tren oka, iskašljao, a zatim rekla: „Nešto me svrbi. Mogu se počesati? Mislim, ne bih te htio uvrijediti.“ „Ne daj se smetati“, reče stablo. Tako se Hijena, kojeg je uvijek nešto svrbjelo, dobro počesao o koru drveta. Potom je malo ležao, tiho se hihćući.

„Hej, sredio sam hladovinu, sredio sam voće, sredio češanje ... Kada ću vidjeti unutrašnjost, hej-ho-ho-ho-ho-ho?“. „Pa,“ reče stablo, „ako želiš, valjda nikome neće naštetiti. Ali moraš...“

„Da, znam, ne diram ništa. Sve znam.“, rekao je Hijena. Pukotina pojavila se pri vrhu debla te se proširila dok se spuštala niz deblo, sve do zemlje, a drvo Baobaba je još jednom širom otvorilo svoje tajno srce. Hijena je nasrnuo unutra i počeo gledati uokolo. „Hej, fora... Stari Zeko je bio u pravu... Pa, može...“ Izvadio je vrećice iz džepa, uzeo svo voće i stavio ga u jednu vrećicu. Nakit i zlato stavio je u drugu. Potom je Hijena ugledao zeleni sjaj i krenuo prema njemu. „Foouoora“. Nije se dvoumio, nego

je zgrabio smaragd i okrenuo se u namjeri da ode. Ali svjetlost u drvetu je umirala, a pukotina se zatvarala.

.... (možete se zaustaviti ovdje i zamoliti učenike da smisle kraj.)

Kraj priče:

Hijena je potrčao što je brže mogao prema sužavajućoj zraci dnevnog svjetla. Ali nije bio dovoljno brz. Uz nevjerojatan prasak, deblo se zatvorilo. I koliko znam, on je još uvijek unutra. Hijena je bilo posljednje stvorenje koje je vidjelo tajno srce stabla. Neće nas više pustiti unutra jer nikome ne vjeruju. I tko ih može kriviti? Možda ćemo jednog dana imati sreće i zadobiti povjerenje te vidjeti čuda u srcu stabla.